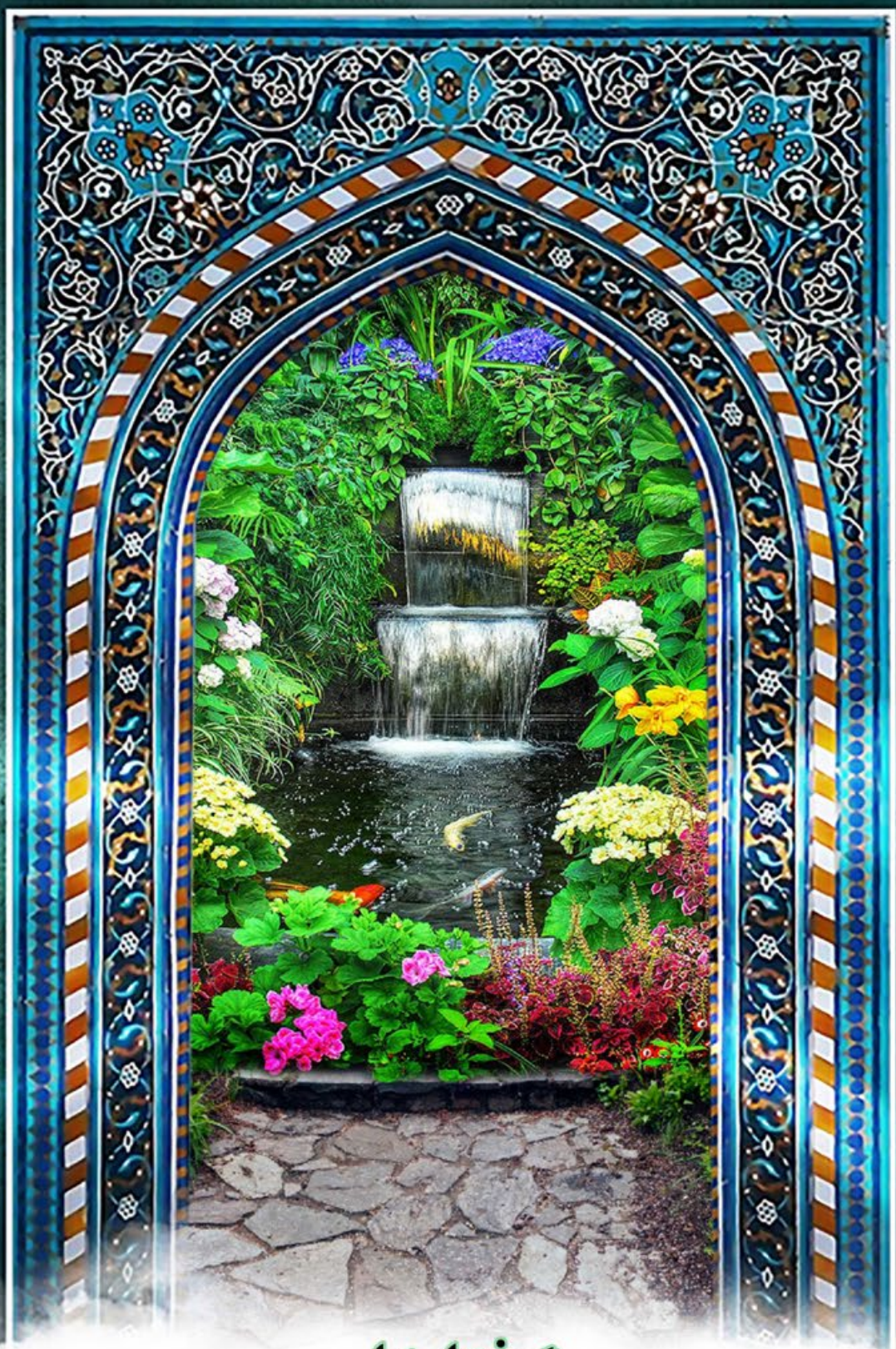

گفتارهای

مِنْصُورِ هَاشِمِی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

اخلاق؛ ادعیه و زیارات

بسم الله الرحمن الرحيم

پنج گفتار از آن جناب که معرف بهترین دعاها و زیارات است.

۱. أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَوْزْجَانِيُّ، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ الْمَنْصُورِ بِمَشْهَدِ يَحْيَى بْنِ زَيْدٍ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنَ الشَّيْعَةِ، وَسَأَلَهُ عَنْ أَدْعِيَّتِهِمْ وَزَيَارَاتِهِمْ، فَقَالَ لَهُ: إِنَّ أَكْثَرَ أَدْعِيَّتِكُمْ وَزَيَارَاتِكُمْ مِمَّا لَا نَعْرِفُهُ -يَعْنِي لَا أَصِلَ لَهُ-، وَإِنَّ خَيْرَ أَدْعِيَّتِكُمْ دُعَاءُ الْكَمِيلِ بْنِ زِيَادٍ، وَخَيْرَ زَيَارَاتِكُمْ مَا تَقُولُونَ فِيهَا: اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ، رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ، مُوَلَّعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ، مُحِبَّةً لَصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ، مُحَبُّوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ، صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ، شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعَمَائِكَ، ذَاكِرَةً لِسَوَائِغِ آلَائِكَ، مُشْتَاقَةً إِلَى فَرَحَةِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ، مُسْتَتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ، مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ، مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَتَثْنَائِكَ.

ترجمه ی گفتار:

عیسی بن عبد الحمید جوزجانی ما را خبر داد، گفت: نزد منصور در مزار یحیی بن زید بودم، پس مردی از شیعیان بر او وارد شد و از دعاها و زیارت‌های‌شان سؤال کرد، پس به او فرمود: بیشتر دعاها و زیارت‌های شما چیزهایی است که ما نمی‌شناسیم -یعنی اصلی ندارد- و بهترین دعاها و زیارت‌های شما دعای کمیل بن زیاد و بهترین زیارت‌های شما چیزی است که در آن می‌گویید: خداوندا! نفس من را به قدر خود مطمئن و به قضای خود راضی و به ذکر و دعایت شیفته و برای برگزیدگان اولیاءت دوستدار و در زمین و آسمانت محبوب و بر نزول بلایت شکوبا و برای بهترین نعمت‌های سپاس‌گزار و برای کامل‌ترین داده‌های یادآور و به شادی دیدارت مشتاق و برای روز داوریت توشه‌گیرنده و از سنت‌های اولیاءت پیروی‌کننده و از اخلاق دشمنانت جداشونده و از دنیا به ستایش و تمجید مشغول گردان!

۲. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ الْمَنْصُورِ فِي بَعْضِ اللَّيَالِي، فَلَمَّا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَةٌ قَامَ مِنْ فِرَاشِهِ، فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ دَخَلَ مُصَلِّيًا، فَاطْلَعَتْ عَلَيْهِ،

فَوَجَدْتُهُ يَدْعُو بِدُعَاءِ أَبِي حَمْزَةَ الثُّمَالِيِّ: إِلَهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ، وَلَا تَمَكِّرْ لِي فِي حِيلَتِكَ، مِنْ أَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ؟! وَلَا يُوجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ، وَمِنْ أَيْنَ لِي التَّجَاهُ؟! وَلَا تُسْتَطَاعُ إِلَّا بِكَ، لَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ، وَلَا الَّذِي أَسَاءَ وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضَكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ!

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن حبيب طبری ما را خبر داد، گفت: شبی نزد منصور بودم، پس چون دو سوم شب گذشت، از بستر خود برخاست و وضو گرفت و به مصلا‌ی خود رفت، پس به او سر زدم و دیدم که دعای ابو حمزه‌ی ثمالی را می‌خواند: خدایا! من را با عقوبت خود ادب نکن و با من به حيله‌ی خود مکر نکن؛ خداوند! کجا می‌توانم به خیر دست یابم؟! در حالی که جز نزد تو یافت نمی‌شود و کجا می‌توانم نجات پیدا کنم؟! در حالی که جز به وسیله‌ی تو امکان ندارد؛ نه کسی که نیکی کرده، از یاری و رحمت تو بی‌نیاز است و نه کسی که بدی کرده و جرأت ورزیده و تو را ناخشنود ساخته، از دسترس تو خارج شده است، ای خدا، ای خدا، ای خدا!

۳. أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ الْخُرَاسَانِيُّ، قَالَ: كَانَ الْمَنْصُورُ إِذَا أَحْزَنَهُ أَمْرٌ دَعَا بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبَةٍ، وَأَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ، وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ، كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ، وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ، وَيَخْذُلُ عَنْهُ الْقَرِيبُ، وَيَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ، وَتُعْيِينِي فِيهِ الْأُمُورُ، أَنْزَلْتَهُ بِكَ، وَشَكَوْتُهُ إِلَيْكَ، رَاغِبًا فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ، فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَنِيهِ، فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ، لَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا، وَلَكَ الْمَنْ فَاضِلًا.

ترجمه‌ی گفتار:

ذاکر بن معروف خراسانی ما را خبر داد، گفت: منصور هرگاه چیزی اندوهگینش می‌ساخت، این دعا را می‌خواند: خدایا! تو تکیه‌گاه من در هر اندوه هستی و تو امید من در هر سختی هستی و تو در هر مشکلی که برایم پیش آید تکیه‌گاه و پشتیبانم هستی! چه بسیار اندوهی که دل تابش را نمی‌آورد و چاره در آن کاهش می‌یابد و نزدیکان در آن تنها می‌گذارند و دشمنان در آن شماتت می‌کنند و کارها در آن خسته‌ام می‌نمایند، آن را به تو می‌سپارم و شکایت می‌کنم، در حالی که از غیر تو در آن رویگردانم، پس آن را برایم برطرف می‌کنی و کفایت می‌فرمایی، پس تو ولی هر نعمت و برآورنده‌ی هر حاجت و منتهای هر رغبت هستی، ستایش بسیار برای توست و امتنان فراوان از توست.

۴. أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخُتَلَائِيُّ، قَالَ: عَادَنِي الْمَنْصُورُ وَأَنَا مَرِيضٌ، فَقَالَ لِي: كَيْفَ أَصَبَحْتَ؟ فَقُلْتُ: أَصَبَحْتُ مَحْمُومًا وَجِعًا، فَقَالَ: ادْعُ بِهَذَا الدُّعَاءِ: إِلَهِي كُلَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ نِعْمَةً قُلْ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي، وَكُلَّمَا ابْتَلَيْتَنِي بِبَلِيَّةٍ قُلْ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي، فَيَا مَنْ قُلْ شُكْرِي عِنْدَ نِعْمِهِ فَلَمْ يَحْزِمْنِي،

وَيَا مَنْ قَلَّ صَبْرِي عِنْدَ بَلَاءِهِ فَلَمْ يَخْذُلْنِي، وَيَا مَنْ رَأَى عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي، وَيَا مَنْ رَأَى عَلَى الْخَطَايَا فَلَمْ يُعَاقِبْنِي عَلَيْهَا، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَاشْفِنِي مِنْ مَرَضِي، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، قَالَ: فَدَعَا بِهِ، فَشَفَانِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

ترجمه‌ی گفتار:

یونس بن عبد الله ختلانی ما را خبر داد، گفت: منصور به عیادت من آمد در حالی که بیمار بودم، پس به من فرمود: چگونه صبح کردی؟ گفتیم: با تب و درد، پس فرمود: این دعا را بخوان: خدایا! هر بار که به من نعمتی دادی، شکرش را درست به جای نیاوردم و هر بار که من را به سختی دچار نمودی، بر آن درست صبر نکردم، پس ای کسی که شکر نعمت‌هایش را درست به جای نیاوردم، ولی محرومم نکرد و ای کسی که بر سختی‌هایش درست صبر نکردم، ولی تنهایم نگذاشت و ای کسی که من را مشغول گناه دید، ولی رسوایم نکرد و ای کسی که من را در حال خطا یافت، ولی کیفرم نداد، بر محمد و آل محمد صلوات فرست و گناه‌ها را ببامرز و بیماری‌ام را شفا بده، به راستی که تو بر هر کاری توانا هستی! پس این دعا را خواندم و خداوند من را شفا داد.

هـ. أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلْمَنْصُورِ: عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ، فَقَالَ لَهُ الْمَنْصُورُ: عَلَيْكَ بِصَحِيفَةِ الْعَبْدِ الصَّالِحِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، فَإِنَّكَ تَجِدُ فِيهَا كُلَّ مَا تُرِيدُ.

ترجمه‌ی گفتار:

محمد بن عبد الرحمن هروی ما را خبر داد، گفت: مردی به منصور گفت: من را دعایی بیاموز که آن را در آسایش و سختی بخوانم، پس منصور به او فرمود: بر تو باد به صحیفه‌ی بنده‌ی صالح علی بن الحسین؛ زیرا در آن هر چیزی که می‌خواهی را می‌یابی.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.